

คำจารึก

ลำดับที่ ๑๔๗^(๑)

๑ **ปู่ปรี๊ดตซาฎก** โพรธิสัตว์เป็นอากาศดีตถเทวดา.....วันหนึ่งเป็นวันเพญเดือนสิบสอง มนุษในเมืองพาราณสีรีเล่นมหรศกแต่งกายด้วยวิตถาลังการภรณ์ต่างๆ มีบุรุษเซนใจคนหนึ่ง เมียวอนจะเอาดอกค้าย้อมผ้าไปเล่นงานมหรศก บุรุษนั้นไปลักดอกคำในอุทยานนายอุยานะบาลจับได้เอาตัวมาถวายพญาฯ ให้เอาบุรุษนั้นขึ้นเสียบไว้บนปลายหลาว บุรุษผู้นั้นมิได้คิดถึงทุกขเวทนาของตน คิดถึงภรรยาจนขาดใจตาย โพรธิสัตว์มาเห็นก็กล่าวติเตียน